

Смерть людини

Леонід Чернов

Бурхливою, рипучою, гуркотливою столичною вулицею бігла, підстрибуючи, людина з портфелем.

Людина встромила гострокутне обличчя з нервовою чорною борідкою у "Вечірнє радіо", і тільки коли над самим вухом оглушливо дирчав трамвай або кувікав автобус, людина відривалась од газети і, немов удав, поводила чорною голівкою на довгій шії.

Відстрибнувши від трамвая або автобуса, людина з портфелем знову поринала в газету.

РОЗТРАТА. ВЧОРА ЗААРЕШТОВАНО КАСИРА САЧКА, ЯКИЙ...

"От ідіот! - думала людина. - Розтратив... Напевне, з бабами зв'язався. Ну і що ж гарного наробив? Сидітиме років п'ять у бупрі. Ні, брат, я не такий. Чорта з два розтрачу! Дзуськи! Я - чесний. Я все розраховую, а щодо казенних грошей ого-го! А от свої - збиратиму копійчку до копійчки. Назбираю тищонку..."

НОВИЙ БУДИНОК. ЗАКІНЧИЛИ БУДУВАТИ НОВИЙ БУДИНОК РАДТОРГСЛУЖБОВЦІВ, ЩО КОШТУЄ...

"Назбираю тищонку - і квартиру собі куплю. Гарненьку таку, з голубенькими розводами... Одружуся".

ПРОДАЄТЬСЯ НОВА ШАФА.

"Да-с... Обставлю квартиру - як картиночку. В опочивальні отак ліворуч стоятиме столик, отак трюмо, а отак - комод, а на ньому скатертина з синіми півниками".

ЗРАЗКОВИЙ ДИТЯЧИЙ БУДИНОК. СЬОГОДНІ ВІДКРИВСЯ НОВИЙ ДИТЯЧИЙ САДОК, В ЯКОМУ ПРАЦЮВАТИМУТЬ НАЙКРАЩІ...

"Гм... Дитинка народиться. Мале таке, рожеве..."

- Куві-куві! - перебив його думки автобус - і він ледве встиг одстрибнути вбік.

КРИВАВИЙ ЗЛОЧИН. ВЧОРА ВВЕЧЕРІ ГР-Н КОВІНЬКО, РОЗПАЛЕНИЙ ВІД РЕВНОЩІВ, УБИВ СВОЮ ДРУЖ...

"Ну, це дзуськи! Мене цим не візьмеш. Моя дружина мені не зраджуватиме, і я її не ревнуватиму".

СЬОГОДНІ О ШОСТІЙ ГОДИНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ... ПОРЯДОК ДЕННИЙ...

"Ну, що ж? Примиримось. І з позикою індустріалізації примиримось, і з доповідями про міжнародне становище. "Раз нужно - так надо". Ради затишного кубелечка можна і цьому підкоритися. Да-да... Діточки підуть. Будемо ми з жіночкою вже старенькі. А діточки нас годуватимуть. Я сидітиму в такому розкішному льонг'шезі - щасливий від свідомости, що спокійно прожив своє життя. Буде мені вже років сімдесят..."

СМЕРТЬ ПІД АВТОМОБІЛЕМ. ВЧОРА ВВЕЧЕРІ НА РОЗІ...

"Ну, мене, брат, не переїдеш. Я не такий. Я - обережний. Я помиратиму оточений коханими дітьми й онуками, щасливий, спокійний, радісний..."

- Куві-куві! - з-за рогу виринув автобус, вдарив людину з портфелем у бік, людина

впала, і переднє товстелезне колесо байдуже прокотилося по плохенькому тілу. На тому місці, де щойно гордовито крокував щасливий майбутній муж, батько, дід, – на тому місці ніяково чорніла дивна суміш з потрощених кісток, м'язів і церобкоопівського костюма.

Жаль.

Жаль шофера. Бо хоч і злочинець цей шофер, а об'єктивно зробив непогане діло. Удушив клопа.

("Червоний перець", № 15, 1929р.)